

Skrivstovuarbeiði

Skrivstovustarvið á Ellis- og Avlamsheiminum í Vágum, sum verður tikið í nýtslu í summar, verður hervið lýst leyst at søkja.

Umsøkjarin má kunna arbeiða sjálvstøðugt, vera konur í bókhaldi, lónarútrokningum og maskinskriving. Umsøkjarar við HH útbúgving ella samsvandi útbúgving hava fyrirum.

Starvið á skrivstovuni, sum verður opin vanliga skrivstovutíð, verður at lona eftir sáttmálanum millum Starvsmannafelagið og landsstýrið sum skrivstovufólk við upplering (3. lónarflokkur). Starvið verður sett 1. juni 1972 ella eftir nærri avtalu.

Skrivliga umsókn við upplýsingum um útbúgving, avskrift av próvbrøvum, viðmælum v. m. verða at senda formanninum fyri stýrinum, Høgna Poulsen, sóknarprest, 3812 Miðvági, í seinasta lagi 20. mei 1972.

STYRIÐ

Tað loysir seg at keypa í RADIO-EL

Music Master STERIO plátuskiftari

er longu leingi royndur og vælumtøktur í Føroyum. Hann hevur skiftara við upp til 6 plátum, og spælir sjálvandi allar plátustøddir, bass og diskantkontroll.

Prísurin við tveimum hátalarum er kr. 995,-

Umframt tað at tygum fáa dygdarvørur til ein samuligan pris, hava tygum eisini møguleika fyri at vinna

eina fría ferð fyri tvey fólk til Suðurlond, virði 6.000 kr.

Harumframt verða eykavinningar hvønn mánað sum lýst ír verða í bløðunum so hvørt.

RADIO-EL

BOX 190 — 3800 — TÓRSHAVN

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Krigstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóváttrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egna trygging.

Framhald frá 1. síðu. (1)

Vit eru sum vant noyddir at stríðast fyri hvørt okkara, sjálvt um starvsfelagar okkara í øðrum norðurlöndum, eru undir lónarkorum, sum eru um 1/3 hegri enn okkara.

At hesi orð ikki verða tikið ír leysum lofti, veit hvør arbeiðsgevari.

Her hevur sama mánagongd verið nýtt ár um ár:

»Vit hava ongur møguleikar at veita meira, tí so verða vit ikki kappingarførir».

Og síðani verður tosað um framleiðslufremjandi tiltøk, uttan kortini at nevna nakað um, á hvønn hátt hesi skulu setast í verk, tí allarhelst vita teir, at við vánaligum tólum verður úrslitið hærftir.

At vánalig leiðsla hevur sjáldsamar gávur at fáa virki av knóranum, er onnur søga, ið føroyska samfelagið veit frá at siga.

Teir áttu kortini at s'lt, at samstundis sum politisku og vinnuliga leiðarar fólksins tosa um samvinnu um landamark, ber ikki til at halda okkara lónarlag so lágt, at hetta livgar um fólkaflýtingina av landinum.

Sum kunnugt er føroyska samfelagið so háttáð, at her á landi starvast fólk við føroyskari lón burturav, partvis føroyskari og partvis danskari og so at enda bert danskari.

Tað er skjótt at gera sergreitt, at hetta er við til at fremja ein stættarmun, sum verður alt størri og størri.

Einki hevur verið gjørt frá politiskari síðu, til at útjavna henda mismun millum verkamannalónir og tær útlendsku.

Løgmaður nevndi kanska nakað um, undir samráðingum við starvsmenn síðsta vár, at fáa skipan í lag við ríkisstýrið, um at geva lónarmunin millum føroyskar og danskar starvsmannalónir, sum eitt slag av uppiskoyti.

Ein vánalig loysn, sum bert stímbrað lónarmunin, samstundis sum hon undirmetir føroyska arbeiðsorku.

Men hjá okkum hevur svar ið undir samráðingum i støðum verið sera vánaligt, fyri ikki at nýta ótespiligari framburð.

Tað er i stuttum hetta, at tit kunnu bert gerast limir i feløgum i Danmørkini.

Við øðrum orðum, fyri at endurtaka tað, sum sagt er áður: viljin er ikki til, tá ið kravið er føroyskt.

Í Karlshamn í Sviaríki er standmynd av mann og konu. Hann lítandi fram, hon aftur móti gamla heimi teirra.

Hetta er minnisvarði yvir tað fólkaflýtan, ið fór fram úr Sviaríki til Ameríku í 19. öld, ein flytan, sum fevndi um fleiri milliónir menniskju, so stór, at flest allir sviar hava skyldfólk har vesturi. Ein flytan, hvørs orsök var arbeiðsloysi og vánalig kor.

Eru vit i ferð við at ganga somu leiðir?

Fyri 2 árum síðani var upp skot frammi, um kannan av fólkaflýtingini úr Føroyum. Málið fall, og vit loyva okkum at spyrja um tingmenn i hesum máli, eins og mongum øðrum, stungu høvdið i sandin, tí teir høvdu illbatan av hvat slík kanning, kundi bera fram i dagslýsi?

Vit eru i øllum føri greiðir yvir, at kanning av hesum slag hevði sýnt, at stórt partur av ungfolki, fólk i bestu árum, fer av landinum, av tí einfaldu orsök, at tey eru leidd av at biðja eftir lónandi vinnu og eftir rimligari úrtøku, fyri útanta arbeiðið. Men støðan verður enn verri, sum i heimlandi teirra, bert teir koma henda vegin, sjálvt um henda lónin liggur væl omanfyri ta føroysku. Tá eru menn kortini kappingarførir, við virki við bert føroyskari mánning, so lógið tað enn ljóðar.

Og so seta menn lóg i verk,

sum lýsir bann móti rasuundirmerkan.

Standandi lið um lið við útlendingin, útanandi sama arbeiði sum útlendingurin, verður føroyingurin fyri undirmetan, i egna landi sínum.

Lat okkum at enda lita at frítíðarlóggávuni.

Á fundi um várið 1969 samtyktu verkamannafelögin at senda Føroya Løgtingi skriv, við ynski um broyting i frítíðarlóggávuni, til 4 vikur frítíð við lón, eins og Føroya Arbeiðarafelag einsamalt frammanundan hevði biðið um, uttan úrslit.

Málið varð beint til landsstýrið, og var ikki avgreitt i vartingssetuni, sjálvt um biðið um tað.

Aftur á vári 1970 heittu somu verkamannafeløg á tingið um at avgreiða málið. Og avgreitt varð so sanniliga. Mál ið varð felt, sjálvt um flest øll verkamannafeløg landsins høvdu málið fram.

Nú i vár legði landsstýrismaðurin fyri arbeiðaramál, enn einaferð málið fram á tingborð, og eigur hann tøkk fyri hetta.

Men málið fekk somu lagru sum frammanundan, sjálvt um teir vistu, at henda skipan hevur verið galdandi í mong ár bæði i Noregi og Sviaríki, og i fjór vár var komið so langt ávegis i Danmørkini, at starvsfelagar okkara i ár fáa 3½ viku frítíð við lón og næsta ár 4 vikur.

Frítíðarmálið var enn einaferð felt.

Seinasta avreksverk meiriluti tingsins frandi, áðrenn tingsetan endaði.

Fram er komið, at fleiri høvdu ætlanir um, als ikki at koma fram aftur á tingborð við frítíðarlóggávuni.

Verkamenn, verkavinnur!

Latið okkum siga, sum Sigmundur við Tóra á sinni:

Gráum ikki frændi mín, men goymum væl i minni!

Latið okkum minnst teir ið feldu málið, teir livga ikki vilja fjóldarinna.

Vit verða i komandi døgum, øll verkamannafeløg landsins, enn eina ferð, at heita á tingmenn, um at fremja hetta mál i Ólavsvokutingsetuni, og samstundis gera teimum greitt, at um 4 vikur frítíð við lón, ikki tá verður samtykt, hava teir ábyrgðina, hava teir stímbrað til ruðuleika og óarbeiðslegleika undir teim næstu sáttmálasamráðingunum.

Verkamenn! Verkavinnur!

Á hvønn hátt verða vit tá at fáa betri lónarkor, á hvønn hátt verða vit at fáa betri frítíðarskipan og aðrar ábøtur, okkum og okkara at gagni?

Svarið verður altíð hitt sama, og kortini einfalda:

Latum okkum fram um alt, i vilja og verki, standa saman um fæfælag okkara, sláa verju garð um tey, so eingin torir á at herja.

Latum okkum sýna, at okkara vilji er fjóldarinna vilji, vilji fólksins.

Ti sum skaldið Hans Andrias, sáli, kvøður:

Stóðu vit saman Føroya synir sterku,

kundu vit útint mangt eitt roynisverki,

Licitatióin

Vegna Fuglafjarðar kommunu verða fylgjandi arbeiði i sambandi við viðkan av skúlanum i Fuglafirði umfatandi innilokan av 7x11 m stórum tilbygningi i 4 hæddum, 5x12 m tilbygningi i einari hædd og liðuggerð av svimjihöllini við tveimum skiftingardeildum v. m. útboðin i almennari licitatióin.

Entreprisurnar eru hesar:

1. Betong- og jarnbetongarbeiði
2. Múrarárbeiði
3. Timburarbeiði
4. Blikksmið
5. Snikkarárbeiði
6. Málarárbeiði
7. Hitaverk
8. Ventilatióin
9. Sanitet
11. Filturanlegg til svimjihyl
12. El-arbeiði

Útboðstillfar fæst á teknistovuni Bókjarabrekku 9, Tórshavn, móti kr. 200,- i veðhaldi.

Licitatióin verður á lærastovuni i Fuglafirði friggjadagin hin 9. juni 1972 kl. 16.00 og kunnu teir bjóðandi tá verða hjástaddir.

J. P. GREGORIUSSEN, arkitektur m.a.a.